

Czwartek, 11 marca 2021 r.

P9\_TA(2021)0089

## Ogłoszenie UE strefą wolności dla osób LGBTIQ

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia UE strefą wolności osób LGBTIQ (2021/2557(RSP))

(2021/C 474/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”),
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka oraz powiązane orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy <sup>(1)</sup>,
- uwzględniając dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG <sup>(2)</sup>,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług <sup>(3)</sup>,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy <sup>(4)</sup>,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE),
- uwzględniając komunikat Komisji z 12 listopada 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2019 r. w sprawie przyszłości wykazu działań na rzecz osób LGBTIQ (2019–2024) <sup>(5)</sup>,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie dyskryminacji osób LGBTIQ i nawoływania do nienawiści do nich w sferze publicznej, w tym stref wolnych od LGBTIQ <sup>(6)</sup>,
- uwzględniając Wytyczne UE w sprawie promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym (LGBTIQ), przyjęte przez Radę w 2013 r.,
- uwzględniając wyniki badania UE dotyczącego osób LGBTIQ zainicjowanego przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) w 2019 r.,

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

<sup>(5)</sup> Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 146.

<sup>(6)</sup> Teksty przyjęte, P9\_TA(2019)0101.

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności <sup>(7)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2018 r. w sprawie wniosku wzywającego Radę do stwierdzenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, istnienia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Węgry wartości, na których opiera się Unia <sup>(8)</sup>,
  - uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich z 31 marca 2010 r. w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową (CM/Rec(2010)5) oraz normy przyjęte przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy,
  - uwzględniając memorandum Komisarza Praw Człowieka Rady Europy z 3 grudnia 2020 r. w sprawie stygmatyzacji osób LGBTI w Polsce,
  - uwzględniając debatę w Komisji Spraw Bieżących Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy, a także jej późniejsze sprawozdania zatytułowane „Fact-finding report on the role of local authorities with regard to the situation and rights of LGBTIQ people in Poland” [Sprawozdanie wyjaśniające w sprawie roli władz lokalnych w odniesieniu do sytuacji i praw osób LGBTIQ w Polsce] z 27 stycznia 2021 r. oraz „Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti-LGBTIQ hate speech and discrimination: The role of local and regional authorities” [Ochrona osób LGBTIQ w kontekście narastającego nawoływania do nienawiści i dyskryminacji skierowanej przeciwko osobom LGBTIQ: rola władz lokalnych i regionalnych] z 10 lutego 2021 r.,
  - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prawa osób LGBTIQ są prawami człowieka;
- B. mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji stanowi prawo podstawowe zapisane w Traktatach UE i Karcie oraz że należy zapewnić jego pełne poszanowanie; mając na uwadze, że na mocy prawa międzynarodowego i Traktatów UE wszystkie państwa członkowskie podjęły zobowiązania i zadania związane z poszanowaniem, gwarantowaniem, ochroną oraz stosowaniem praw podstawowych; mając na uwadze, że zwalczanie nierówności w UE jest wspólnym obowiązkiem wymagającym wspólnych wysiłków i działań na każdym szczeblu władzy;
- C. mając na uwadze, że od marca 2019 r. ponad 100 województw, powiatów i gmin w całej Polsce podjęło uchwały, w których ogłaszają, że są wolne od tzw. ideologii LGBTI, lub przyjęło „Samorządowe Karty Praw Rodzin”; mając na uwadze, że w listopadzie 2020 r. węgierskie miasto Nagykáta podjęło uchwałę zakazującą „rozpowszechniania i promowania propagandy LGBTQ”; mając na uwadze, że uchwały te bezpośrednio i pośrednio dyskryminują osoby LGBTIQ; mając na uwadze, że w uchwałach w sprawie stref wolnych od LGBT deklaruje się sprzeciw wobec „ideologii ruchu LGBT” i wzywa władze lokalne do powstrzymania się od wszelkich działań wspierających tolerancję wobec osób LGBTIQ, w tym do wycofania pomocy finansowej dla organizacji, których celem jest propagowanie niedyskryminacji i równości; mając na uwadze, że „Samorządowe Karty Praw Rodzin” zawierają bardzo wąską definicję rodziny, a jednocześnie wzywa się w nich gminy do ochrony praw rodziny we wszystkich strategiach politycznych, inicjatywach i przy udzielaniu finansowania; mając na uwadze, że skupiając się wyłącznie na tych formach rodziny, w Samorządowych Kartach Praw Rodzin pośrednio wzywa się do dyskryminacji wszystkich innych modeli rodziny – w szczególności rodzin niepełnych, rodzin osób tej samej płci i tęczyowych – oraz do wstrzymania wsparcia finansowego na rzecz projektów i inicjatyw, które chronią i promują prawa podstawowe, organizują edukację antydyskryminacyjną lub w jakikolwiek inny sposób wspierają równość i osoby LGBTIQ;
- D. mając na uwadze, że polski Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł dziewięć skarg przeciwko niektórym województwom, powiatom i gminom, które podjęły uchwały o wolności od „ideologii LGBT”, w wyniku czego do tej pory sądy administracyjne uznały cztery uchwały za niekonstytucyjne; mając na uwadze, że w styczniu 2021 r. miejscowość Nowa Dęba wycofała uchwałę o wolności od tzw. ideologii LGBT po tym, jak straciła umowę

<sup>(7)</sup> Teksty przyjęte, P9\_TA(2020)0225.

<sup>(8)</sup> Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 66.

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- o partnerstwie z irlandzkim miastem Fermoy; mając na uwadze, że powiat sztumski i Tomaszów Mazowiecki wycofały się – odpowiednio we wrześniu i październiku 2020 r. – z uchwał w sprawie przyjęcia „Samorządowej Karty Praw Rodzin”;
- E. mając na uwadze, że Norwegia wycofała się z przyznawania funduszy polskim województwom, powiatom i gminom, które na mocy uchwały ogłosiły się wolnymi od tzw. ideologii LGBTI lub przyjęły „Samorządowe Karty Praw Rodzin”; mając na uwadze, że Komisja odrzuciła wnioski o finansowanie unijne w ramach programu „Partnerstwo miast” złożone przez polskie miasta, które ogłosiły strefy wolne od LGBTI lub przyjęły uchwały o prawach rodzin; mając na uwadze, że wszystkie fundusze UE zarządzane na podstawie rozporządzeń w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021–2027 muszą być zgodne z zasadą niedyskryminacji i prawami podstawowymi określonymi w Traktacie, włącznie z niedyskryminacją ze względu na orientację seksualną, a także mając na uwadze, że gminy działające jako pracodawcy muszą przestrzegać dyrektywy 2000/78/WE, która zakazuje dyskryminacji i nękania ze względu na orientację seksualną w dziedzinie zatrudnienia, zgodnie z wyrokiem w sprawie C-507/18 *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI* <sup>(9)</sup>;
- F. mając na uwadze, że trzy organizacje pozarządowe złożyły do Komisji skargę prawną, podkreślając, że „Samorządowe Karty Praw Rodzin” oraz uchwały ogłaszające województwa, powiaty i gminy wolnymi od tzw. ideologii LGBTI wprowadzają dyskryminację osób LGBTIQ, a tym samym naruszają dyrektywę 2000/78/WE ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, a także art. 15 i 21 Karty dotyczące odpowiednio wolności wyboru zawodu i prawa do podejmowania pracy oraz niedyskryminacji; mając na uwadze, że po dziś dzień Komisja nie udzieliła odpowiedzi na tę skargę prawną ani nie uznała formalnie, że doszło do naruszenia prawa UE;
- G. mając na uwadze, że podejmowanie uchwał w sprawie wolności od tzw. ideologii LGBT lub przyjmowanie „Samorządowych Kart Praw Rodzin” wpisuje się w szerszy kontekst nasilonej dyskryminacji i ataków na społeczność LGBTIQ w Polsce – które obejmują charakteryzowanie różnorodnych form seksualności, tożsamości i ekspresji jako niebezpiecznej ideologii – a także wzmożonego nawoływania do nienawiści przez władze publiczne, wybieranych urzędników, w tym obecnego prezydenta, i prorządowe media, aresztowań obrońców praw osób LGBTIQ, atakowania i zakazywania Parad Równości oraz programów i akcji uświadamiających, w tym w szkołach, a także dyskryminujących demonstracji przeciwko osobom LGBT; mając na uwadze, że nawoływanie do nienawiści przez władze publiczne legitymizuje i dodatkowo podsyca klimat nietolerancji i dyskryminacji wobec osób LGBTIQ; mając na uwadze, że korzystanie z wolności słowa wiąże się z obowiązkami i odpowiedzialnością, zwłaszcza w przypadku władz publicznych, polityków i liderów opinii, a także mając na uwadze, że nie powinni oni angażować się w nawoływanie do nienawiści ani żaden dyskurs stygmatyzujący osoby LGBTIQ, natomiast powinni stanowczo potępiać takie narracje i stygmatyzację oraz przeciwdziałać im – również wtedy, gdy takie poglądy są wyrażane przez osoby prywatne;
- H. mając na uwadze, że polskim aktywistom, którzy występują przeciwko uchwałom o wolności od tzw. ideologii LGBTI i „Samorządowym Kartom Praw Rodzin” oraz informują o nich opinię publiczną, grozi się w związku z ich działalnością strategicznymi powództwami zmierzającymi do stłumienia debaty publicznej (SLAPP); mając na uwadze, że polscy aktywiści działający na rzecz ujawnienia deklaracji przeciwko osobom LGBTIQ i kart praw rodzin – w tym autorzy strony internetowej „Atlas nienawiści” i twórca projektu fotograficznego „Strefa wolna od LGBT” – zostali bezpodstawnie pozwani przez władze lokalne lub fundamentalistyczne organizacje domagające się znacznych odszkodowań finansowych oraz padli ofiarą kampanii oszczerstw, w której nazwano ich kłamcami z powodu stosowania przez nich kreatywnych narzędzi obrony osób LGBTIQ; mając na uwadze, że działania te mają wyraźnie na celu zastraszenie i uciszenie społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że polskie władze mają obowiązek w pełni chronić wszystkie osoby należące do mniejszości, w tym osoby LGBTIQ, przed wrogością i agresją oraz umożliwić im swobodne prowadzenie działalności; mając na uwadze, że mimo ponawianych wezwań Parlamentu Komisja nie wprowadziła przepisów wymierzonych w SLAPP;
- I. mając na uwadze, że do Komisji Petycji wpłynęły dwie petycje (nr 0448/2020 i nr 0354/2020) dotyczące kwestii „stref wolnych od LGBTI w Polsce”; mając na uwadze, że petycje te były omawiane przez Komisję Petycji 26 stycznia 2021 r. i z uwagą na niezadowolającą odpowiedź Komisji pozostają otwarte, aby Komisja mogła dokładniej wyjaśnić sytuację;

<sup>(9)</sup> Wyrok z dnia 23 kwietnia 2020 r., *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI*, C-507/18, EU:C:2020:289.

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- J. mając na uwadze, że drugie badanie dotyczące osób LGBTI, opublikowane przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej w maju 2020 r., ujawnia wzrost nietolerancji i przemocy wobec osób LGBTIQ lub osób postrzeganych jako LGBTIQ w Polsce, a także pokazuje całkowity brak wiary polskich respondentów z grupy LGBTIQ w starania rządu na rzecz zwalczania dyskryminacji i przemocy, odnotowując najniższy odsetek w całej Unii (zaledwie 4 %), a jednocześnie najwyższy odsetek respondentów, którzy unikają niektórych miejsc z obawy przed napaścią, nękaniami lub groźbami (79 %); mając na uwadze, że dowodzi to wyraźnego związku między rządami opartymi na fobii wobec osób LGBTIQ a nasileniem dyskryminacji i przemocy wobec tych osób;
- K. mając na uwadze, że Parlament zachęcał już państwa członkowskie do kryminalizacji praktyk tzw. „terapii konwersyjnej”; mając na uwadze, że w sprawozdaniu niezależnego eksperta ONZ ds. ochrony przed przemocą i dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową z maja 2020 r. wezwano państwa członkowskie do przyjęcia zakazu praktyk „terapii konwersyjnej”; mając na uwadze, że praktyka ta jest nadal stosowana w co najmniej 69 krajach na świecie, w tym w Unii Europejskiej, gdzie w niektórych państwach członkowskich zgłaszano przypadki stosowania leków, psychoterapii i rytualnych oczyszczeń w ramach terapii konwersyjnej<sup>(10)</sup>; mając na uwadze, że praktyka ta została zakazana jedynie w dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej, a mianowicie na Malcie i w Niemczech;
- L. mając na uwadze, że nagonce na osoby LGBTIQ często towarzyszy bardziej ogólne pogorszenie się sytuacji w zakresie demokracji, praworządności i praw podstawowych; mając na uwadze, że Parlament Europejski w kilku rezolucjach wyraził głębokie zaniepokojenie pogorszeniem się stanu praworządności w Polsce, zwłaszcza w odniesieniu do niezależności sądów oraz ochrony praw podstawowych; mając na uwadze, że jak dotąd brakuje właściwej reakcji na inicjatywę Parlamentu w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych, który byłby regulowany porozumieniem międzyinstytucjonalnym między Parlamentem, Komisją i Radą;
- M. mając na uwadze, że Parlament wyraził swoje stanowisko w kilku rezolucjach w sprawie sytuacji w zakresie praworządności, praw podstawowych i demokracji w Polsce, stwierdzając, że istnieje systemowe zagrożenie dla wartości zapisanych w art. 2 TUE oraz że stanowi ono wyraźne ryzyko poważnego ich naruszenia; mając na uwadze, że wysłuchania z udziałem władz polskich zorganizowane przez Radę na mocy art. 7 ust. 1 TUE w reakcji na zagrożenia dla wspólnych wartości europejskich w Polsce nie przyniosły żadnych rezultatów; mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praworządności i praw podstawowych w Polsce nie tylko nie uległa poprawie, ale wręcz poważnie się pogorszyła od czasu wszczęcia wspomnianej procedury, podobnie jak sytuacja w zakresie praw podstawowych, w szczególności praw osób LGBTIQ i kobiet; mając na uwadze fakt, że Rada powinna dopilnować, by wysłuchania na mocy art. 7 ust. 1 TUE dotyczyły również nowych wydarzeń i oceniały ryzyko naruszenia praw podstawowych;
- N. mając na uwadze, że na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen oświadczyła w orędziu o stanie Unii z 2020 r.: „strefy wolne od LGBTIQ to strefy wolne od człowieczeństwa. Nie ma dla nich miejsca w naszej Unii”; mając na uwadze, że przewodnicząca Komisji oświadczyła również, iż LGBTIQ to tożsamość osoby, a nie ideologia<sup>(11)</sup>; mając na uwadze, że Komisja i Rada powinny wystrzegać się wąskiej interpretacji zasady praworządności; mając na uwadze, że Komisja powinna bez wahania wykorzystywać wszystkie narzędzia – w tym postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, ramy UE na rzecz praworządności, art. 7 TUE, a także niedawno przyjęte rozporządzenie w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich – aby przeciwdziałać naruszeniom praw podstawowych osób LGBTIQ na całym obszarze Unii; mając na uwadze, że nowy program „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości” może przyczynić się do budowania niedyskryminującego i bardziej równego społeczeństwa poprzez udostępnienie funduszy organizacjom społeczeństwa obywatelskiego promującym równość osób LGBTIQ;
- O. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich w przeszłości dyskryminowało i prześladowało osoby LGBTIQ za sprawą dyskryminujących przepisów i strategii politycznych; mając na uwadze, że podczas drugiej wojny światowej tysiące osób LGBTIQ zostało aresztowanych, uwięzionych i zmarło w obozach koncentracyjnych; mając na uwadze, że choć osoby LGBTIQ w Polsce są systematycznie dyskryminowane, jest to również problem występujący w całej UE, a postępy w zmniejszaniu utrzymującej się dyskryminacji i nękania osób LGBTIQ są niewielkie lub żadne; mając na uwadze, że publiczna dyskryminacja, nawoływanie do nienawiści i przestępstwa z nienawiści wobec osób LGBTIQ są nadal powszechne w całej UE; mając na uwadze, że ataki te naruszają prawa podstawowe osób LGBTIQ, a reakcje organów publicznych zbyt często pozostają niewystarczające; mając na uwadze, że osoby LGBTIQ we wszystkich

<sup>(10)</sup> <https://www.theparliamentmagazine.eu/news/article/meps-condemn-lgbt-conversion-therapy-in-appeal-to-european-commission>

<sup>(11)</sup> [https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/SPEECH\\_20\\_1655](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/SPEECH_20_1655)

Czwartek, 11 marca 2021 r.

państwach członkowskich nadal spotykają się z wyższym poziomem dyskryminacji we wszystkich dziedzinach życia, w tym w pracy i w szkole, a także z częstym występowaniem ataków fizycznych, emocjonalnych i seksualnych, zarówno w internecie, jak i poza nim, co prowadzi do niepokojącego wskaźnika samobójstw wśród młodych osób LGBTIQ<sup>(12)</sup>, a zwłaszcza wśród młodych osób transpłciowych; mając na uwadze, że kilka państw członkowskich zaktualizowało ustawodawstwo, tak aby było ono bardziej inkluzywne względem osób LGBTIQ; mając na uwadze, że istnieje jednak szereg luk prawnych, które wymagają woli politycznej i zaangażowania ze strony krajowych ustawodawców, aby zapewnić prawdziwą równość osób LGBTIQ;

- P. mając na uwadze, że osoby transpłciowe są wciąż narażone na jedno z najgorszych form dyskryminacji, przemocy i prześladowań; mając na uwadze, że w 2018 r. Komisja opublikowała badanie zatytułowane „Trans and intersex equality rights in Europe – a comparative analysis” [Prawa w zakresie równości osób transseksualnych i interseksualnych w Europie – analiza porównawcza]; mając na uwadze, że w zaledwie 13 z 31 krajów objętych badaniem istnieją krajowe przepisy zapewniające – przynajmniej w pewnym zakresie – ochronę ze względu na tożsamość płciową lub cechy płciowe;
- Q. mając na uwadze, że w 2021 r. w mediach społecznościowych pojawiły się inicjatywy takie jak ruch #MeTooGay, mające na celu potępienie wykorzystywania seksualnego w społeczności LGBTIQ; mając na uwadze, że Guillaume Tran Thanh – student, który zapoczątkował tę manifestację wolności słowa – wkrótce potem odebrał sobie życie z powodu nadmiernej presji, jakiej był poddany po zadenuncjowaniu go w mediach społecznościowych; mając na uwadze, że taka tragedia rodzi pytania o niedostateczne wsparcie ofiar przemocy seksualnej;
- R. mając na uwadze fakt, że wiele państw członkowskich nie posiada konkretnych przepisów o niedyskryminacji, które byłyby zgodne przynajmniej z minimalnymi standardami UE chroniącymi ludzi przed dyskryminacją, nawoływaniem do nienawiści i przemocą ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową, ekspresję płciową i cechy płciowe, a także mając na uwadze, że państwa te nie podjęły działań w celu zaradzenia tej luce prawnej; mając na uwadze, że horyzontalna dyrektywa w sprawie niedyskryminacji, która mogłaby częściowo wypełnić tę lukę dotyczącą ochrony poza rynkiem pracy, pozostaje od ponad 10 lat zablokowana w Radzie; mając na uwadze, że wdrażanie środków prawnych przeciwko dyskryminacji, tam gdzie one istnieją, jest nadal niewystarczające w wielu państwach członkowskich; mając na uwadze, że Komisja zamierza rozszerzyć wykaz „przestępstw UE” zgodnie z art. 83 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby objąć nim przestępstwa z nienawiści i nawoływanie do nienawiści, w tym akty skierowane przeciwko osobom LGBTIQ;
- S. mając na uwadze, że dyskryminacja i przemoc wobec osób LGBTIQ ze strony policji nadal stanowi problem w Unii; mając na uwadze, że policja, bez odpowiedniego przeszkolenia, może zniechęcać osoby LGBTIQ do zgłaszania przypadków przemocy i dyskryminacji wobec nich; mając na uwadze, że pozostaje to istotną przeszkodą na drodze do rzeczywistej równości; mając na uwadze, że programy szkoleniowe dla organów ścigania pomagają zapobiegać praktykom dyskryminacyjnym i przestępstwom z nienawiści oraz zwalczać je; mając na uwadze, że nawoływanie do nienawiści i przestępstwa przeciwko osobom LGBTIQ powinny być w pełni badane, z uwzględnieniem motywów związanych z uprzedzeniami, a w stosownych przypadkach powinny być należycie ścigane;
- T. mając na uwadze, że jedynie Malta, Portugalia i niektóre regiony Hiszpanii zakazały interwencji medycznych na osobach interseksualnych bez ich zgody; mając na uwadze, że wiele państw członkowskich nadal stosuje podejście, które jest w dużym stopniu zmedykalizowane i patologizujące;
- U. mając na uwadze, że zmiany prawne na Węgrzech poważnie ograniczyły prawa podstawowe osób LGBTIQ; mając na uwadze, że przyjęcie art. 33 projektu ustawy zbiorowej T/9934 w istocie zakazuje prawnego uznawania płci osób transseksualnych i interseksualnych na Węgrzech, narażając je na dyskryminację i naruszając ich prawo do prywatności; mając na uwadze, że w grudniu 2020 r. parlament węgierski przyjął poprawki do konstytucji, które jeszcze bardziej ograniczają prawa osób LGBTIQ, lekceważą istnienie osób transseksualnych i niebinarnych oraz ograniczają ich prawo do życia rodzinnego, a także ustawę, która pozbawi pary niebędące w związku małżeńskim prawa do adopcji;
- V. mając na uwadze, że w styczniu 2021 r. parlament łotewski rozpoczął rozpatrywanie poprawki do konstytucji, której celem jest ograniczenie rozszerzenia pojęcia rodziny w formie wskazanej w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego, w którym uznał on zastosowanie prawa pracy do różnych modeli rodziny i zobowiązał prawodawcę do zapewnienia wsparcia i ochrony parom tej samej płci;

<sup>(12)</sup> A long way to go for LGBTI equality [Daleka droga do równości osób LGBTI], FRA, 2020, [https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra\\_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1\\_en.pdf](https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf); Sprawozdanie Rainbow Europe za 2020 r., ILGA-Europe, <https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2020>

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- W. mając na uwadze, że w czerwcu 2020 r. rumuński senat przyjął projekt ustawy zakazującej działań dotyczących omawiania teorii tożsamości płciowej w kontekstach edukacyjnych; mając na uwadze, że prezydent Rumunii odmówił podpisania tej ustawy i zamiast tego zwrócił się o zbadanie jej zgodności z konstytucją; mając na uwadze, że w grudniu 2020 r. rumuński Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż ustawa jest niezgodna z konstytucją; mając na uwadze, że pokazuje to, iż skuteczne mechanizmy kontroli i równowagi w państwach członkowskich w odniesieniu do rządów prawa i demokracji mają kluczowe znaczenie dla ochrony praw osób LGBTIQ;
- X. mając na uwadze, że bycie rodzicem w jednym państwie członkowskim oznacza, iż jest się rodzicem we wszystkich państwach członkowskich; mając na uwadze, że istnieją przypadki dzieci, które mają dwoje rodziców tej samej płci i borykają się z trudnościami spowodowanymi brakiem przepisów prawnych dotyczących wzajemnego uznawania aktów urodzenia, gdy oboje rodzice są tej samej płci; mając na uwadze, że orzeczenie TSUE w trybie prejudycjalnym w odpowiedzi na wniosek złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w sprawie C-490/20 rozstrzygnie sprawę dziecka mającego dwie matki lesbijki, któremu z powodu tej luki prawnej grozi bezpaństwowość; mając na uwadze, że w strategii na rzecz równości osób LGBTIQ przewidziano inicjatywę ustawodawczą mającą zlikwidować tę lukę prawną oraz zaplanowano przegląd wytycznych z 2009 r. dotyczących swobodnego przemieszczania się, a obie inicjatywy są zaplanowane na 2022 r.; mając na uwadze, że pary tej samej płci nadal mają trudności w korzystaniu ze swobody przemieszczania się w UE, a mimo to Komisja nie zainicjowała przepisów w sprawie wzajemnego uznawania związków;
- Y. mając na uwadze, że zwalczanie nierówności w UE jest wspólnym obowiązkiem wymagającym wspólnych wysiłków i działań na każdym szczeblu władzy, a także mając na uwadze, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w tym zakresie; mając na uwadze, że władze te są często odpowiedzialne za wdrażanie przepisów UE oraz propagowanie równości i różnorodności; mając na uwadze, że Kongres Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy przyjął rezolucję, w której przypomniał o obowiązkach władz lokalnych w zakresie ochrony praw osób LGBTIQ i zwrócił się do nich o powołanie „lokalnego eksperta ds. równości i różnorodności”<sup>(13)</sup>;
- Z. mając na uwadze, że do Europejskiego Komitetu Regionów, jako przedstawiciela władz lokalnych i regionalnych UE, zwrócono się o rozważenie – w ramach jego kompetencji – podjęcia działań w odpowiedzi na ogłoszenie stref wolnych od tzw. ideologii LGBT;
- AA. mając na uwadze, że osoby LGBTIQ w całej Unii Europejskiej powinny cieszyć się swobodą życia i publicznego okazywania swojej orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych bez obawy przed nietolerancją, dyskryminacją lub prześladowaniem z tych powodów; mając na uwadze, że prawo do azylu jest zagwarantowane w Karcie; mając na uwadze, że w kontekście wspólnego europejskiego systemu azylowego i jego reformy należy zapewnić odpowiednią ochronę wnioskodawcom wymagającym szczególnego traktowania, w tym osobom LGBTIQ;
- AB. mając na uwadze, że zamiast dyskryminować osoby LGBTIQ władze na wszystkich szczeblach sprawowania rządów w całej Unii Europejskiej powinny chronić i propagować równość i podstawowe prawa wszystkich, w tym osób LGBTIQ, oraz zapewnić im pełnię praw;
1. niniejszym ogłasza Unię Europejską „strefą wolności osób LGBTIQ”;
  2. potępia wszelkie formy przemocy lub dyskryminacji wobec osób ze względu na ich płeć lub orientację seksualną; z całą mocą potępia ewidentnie homofobiczne morderstwo Davida Polflieta popełnione w Belgii;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządów i parlamentom państw członkowskich, Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Regionów oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

<sup>(13)</sup> <https://rm.coe.int/protecting-lgbti-people-in-the-context-of-rising-anti-lgbti-hate-spec/1680a16129>